

புநகரிச் சமர்தான் புலிகள் இயக்கத்தின் பலத்தையும், அதன் போரிடும் சக்தியையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆனாலும், "புலிகளுக்கு உரித்தான சண்டை" என்று, புலிகளின் போர்திறமைப்பற்றை சண்டையெய்தும் போலாப்பனைச் சமரத்தான் சொல்லவேண்டும்.

பட்டப் பகற்பொழுதில், கவசங்கூற்ற வெட்ட வெளிப் பிரதேசத்தில், மணலோடு மணலாக மறைந்திருந்த புலிகள், கவசங்கூறலும், கனரக ஆயுதங்கூறலும் நகர்ந்த எதிரிகளுக்கு முன்னால், ஆக்ரோசமாக எழுந்தபோது, உலகையே விடப்பலாழ்த்திய அந்தச் சண்டை வெடித்தது.

டாங்கிகளும், பிரங்கிகளும், நவீன போர்க்கலங்களும் மனஉறுதிக்கு முன்னால் மண்டியிட்டன. சாவுக்கு அஞ்சாத துணிவுக்கு முன்னால், பகைவனின் படை துவம்சமாகிப் போனது. நுட்ப தந்திரோபாயமான போர் விழுகத்திற்குள் சிங்கி, சிங்கச்சேனை சிதைத்தழிந்தது. டாங்கிகளும், கவச வண்டிகளும் நொட்குகின. 'எக்கச்சக்கமான' ஆயுதங்களை எதிரி பறிகொடுத்தான்.

வரலாறு காணாத படுதோல்வியைப் பரிசளித்தது. புறப்பட்ட இடத்திற்கே பகைவனைத் திருப்பியனுப்பி வைத்தனர் புலிகள்.

யாழ். குடாநாட்டின் உயிருக்கு உயிர் கொடுத்த, யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வுக்கு வாழ்வளித்த அந்தச் சண்டைக் களத்தில் தான் வர்னி நிலத்தின் போர் மறவன், எங்கள் நரேஸ் வீழ்த்தான்.

பூலாப்பனையில் - பெருவெற்றியைப் பெற்றுத்தந்த ஒரு சண்டை முனையை வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தபோது நரேசுக்கு முன்னால் விழுந்த எதிரியின் பிரங்கிக் குண்டொன்று அந்த வீரத்தனபுதிய எங்களிடமிருந்து பிரித்துக்கொண்டது.

அவனோடு கூட இன்னும் 85 தோழர்கள், அந்த வெற்றிக்கு விழுகானார்கள்.

அப்போது அவனுக்குப் பதின்மூன்று வயது. புதுக்குடியிருப்பு மகாவித்தியாலயத்தில் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது - பத்தாம் வகுப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு, தாய்நாட்டிற்காக அவன் துப்பாக்கியைத் தூக்கினான்.

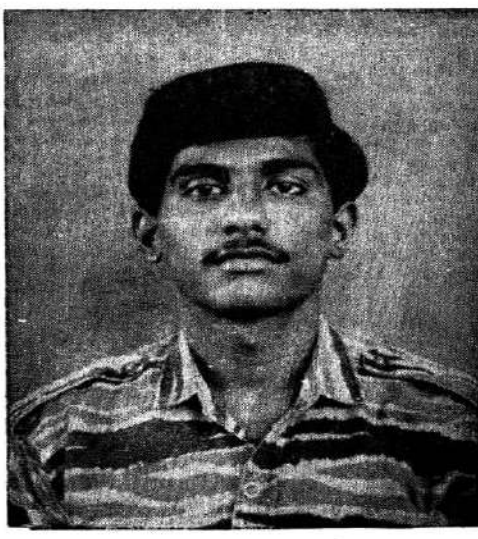
எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் - ஒரு மாலைப் பொழுது மங்கிக்கொண்டிருந்தது. காலை யிலேயே வந்துவிட்டதால், பொறுமையை அடக்க முடியாமல் அவன் காத்துக் கொண்டிருந்தான். "எப்படியாவது போய்விட வேண்டும்." கூட்டச்செல்பவரைக் காவலேயில்லை. புதுக்குடியிருப்பில் ஒதுக்குப் புறமாக இருக்கும் அந்த வீடுதான், புலிகள் இயக்கத்தின் தொடர்பு இடம்.

திடீரென படலையடியில் கேட்ட சத்தத்தில் "அவர்தான் ... ?" என ஆவலோடு எட்டிப்பார்த்தவன் அதிர்ந்து போனான். வந்து கொண்டிருந்தது இவரை அண்ணன். தன்னைக் கூட்டிச் செல்லத்தான் அவர் வருகின்றார் என்பதை ஊகிக்க அவனுக்கு நேரமெடுக்கவில்லை. இசைக்கப் பயம் பிடித்துக் கொண்டது. ஆனாலும், மனதுக்குள் பொருமினான். "தாங்களும் போகமாட்டீயம். போற ஆட்களையும் விடமாட்டீயம்." அப்படியே சொல்வித் திருப்பி அனுப்பிவிடவேண்டும்; நினையத்துக் கொண்டான். ஆனால், விசியம் தலைகரணமாக நடந்தபோது, அவனால் நம்பமுடியவில்லை. வந்த அண்ணனும், விட்டின் ஒரு முலையில் போய்க் குத்திக்கொண்டார். கண்கள் சந்தித்தபோது, ஆனையான் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்துக்கொண்டார். யாராவது ஒரு ஆள் விட்டுக்குக் திரும்பியே ஆகவேண்டும் என்றது இயக்கம். "நீ சின்னப் பையன்தானே, வயசு வராதீம்" என்று நரேசைத்தான் விட்டுக்குப் போகச் சொன்னான் அண்ணன். தம்பி மறுத்து விட்டான்; அடியோடு மறுத்துவிட்டான். "விட்டுக்கு ஆள் வேண்டுமென்றால் நீயே போ" என்று அண்ணனுக்குச் சொன்னான். அண்ணனும் மறுத்துவிட்டான் இவருமே பிடிவாதமாக இருந்தார்கள். முடிபொருள் முடியாத சிக்கலில் முகாம் பொறுப்பாளர் மாட்டிக்கொண்டார்.

கடைசியில், வன்வியின் "லீவன்" பயிற்சி முகாமில் முதலாவது அணியில், அண்ணனும் தம்பியும் ஒன்றாகவேதான் பயிற்சி எடுத்து, முடித்து வெளியேறினார்கள்.

நரேசின் போராட்ட வாழ்வு இப்படித்தான் ஆரம்பித்தது.

துடிதுடிப்பாகத் துள்ளித்திரிந்த அந்தப் பொடியனை ஊரில் எல்லோரும் 'குந' என்று தான் செல்லமாகக் கூப்பிடுவார்கள். 07.11.1969 அன்று, சிங்கராஜா - மேரிகமலீன் தம்பதிகளின் இரண்டாவது குழந்தையாக அவன் கண் திறந்த போது, நெற்றவரும், பேரர்களும், சுற்றவரும் சேர்ந்து வைத்த 'அருநாயகம்' என்ற பெயர், பள்ளிக்கூடப் பதிவுக்குட்படும் செல்லுபடியானது. அந்தச் சின்னவன் குறும்புத்தனம் அதிகமானவனாக இருந்தபோதும், பசுமையாகப் பழகும் பண்பும், இலகுவில் இரக்கப்பட்டுவிடும் சுபாவமும், கோபம் வந்தால் கூட எவரையும் அளவுக்குகிமறாமல் கோபித்துக் கொள்ளாத இயல்பும் அவனிடம் குடிசொண்டிருந்தன. கதைகளுக்கு அவ்வளவு இடம் கொடுக்காது, காரியங்களில் மட்டுமே கண்ணாள் ஒரு குணம்சமும், எதனையும் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து விடயங்களை அறிய விரையும் ஆர்வமும் அவலிலிருந்த சிறப்பான தன்மைகள் எடுத்துக்கொண்ட எந்த முயற்சியையும், திறமை

அப்பா இனி வரவே மாட்டார் என்பது தெரிந்தபோது, அம்மா துவண்டு போனான்.

வேவுபார்த்து, நேரம் குறித்து, படை வண்டித் தொடரில் இத்தனையாவதுக்கு என இலக்கு வைத்து, கண்ணிவெடி புதைத்து, வயிரிழுத்து, பற்களுக்குள் பூங்கூசி அவன் அமத்தக் காத்திருந்தபோது - காட்டிக் கொடுப்பவன் காரியம் பார்த்துவிட்டான். அந்த "நல்ல வேலையை" செய்கவன் நரேசின் வீட்டையே, குடும்பத்தையும் சேர்த்தே காட்டிக்கொடுத்தான்.

இந்தியர்கள் வளைத்துப் பாய்ந்தார்கள். அந்த வீடுதலைப் புலி தப்பிவிட்டான். அம்மாவும் பிள்ளைகளுக்கூடத் தப்பிவிட்டார்கள். ஆனால், அப்பா சிக்கிக்கொண்டு விட்டார்.

அவரது கையாலேயே தீ மூட்ட வைத்து, அவன் வாய்கள் அவர்களது குடிசையை தின்று தீர்த்துச் சாம்பராக்கும் அக்கிரமத்தைக் கண்களாலும் காணவேண்டிய கொடுமைக்கு அப்பாவை உள்ளாகிய இந்தியர்கள், அவரை இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். அன்று கொண்டு போனவர்கள்தான் - அதன் பிறகு அப்பா வரவில்லை; இன்றுவரை... வரவேயில்லை.

அப்பா இனி வரவே மாட்டார் என்பது தெரிந்தபோது, அம்மா துவண்டு போனான்.

அப்பாவைப் பறிகொடுத்த சோகம், பெரும் கமையாய் அம்மாளை அழுத்திக் கொண்டது. அப்பா உயிரிழந்ததோடு, அம்மா உயிரிழந்தும் இல்லாதது போலாகிவிட்டார். சொச்சக் காலத்திற்கு முன்னர்தான் ஆசைத்தங்கை கனில் ராவை இயற்கையிடம் இழந்து போயிருந்தது அந்தக் குடும்பம். இது அடுத்த இடி. இந்த வேளையின் தொடர் இத்தோடு முடிந்ததா? இல்லையே! அம்மாவின் ஆச்சரியம் பற்றித் தொகுந்துயர் நிளத்தானே செய்தது; இதன் பிறகு, "அவன் பாசத்தைக் கொட்டி வளர்த்த கழிதைகள் இருவரை அம்மா அறிந்திருந்தது இழந்த துன்பம் நிகழ்ந்தது! ஊர்து நாயகத்தையும், மரிஸ்ரலாவையும் கொடிய நோய்கள் பிடித்துக் கொண்டு போனபோது அம்மாவை நடைப்பிணமாகிய அந்தச் சோகத்தை! அம்மாவின் மனநிலைக்கு உருக்கொடுக்க வார்த்தைகள் கிடையா.

இந்தியப்படைவின் இடைவிடாத நெருக்கடி; அம்மாவுக்கும், தம்பி கங்கனக்கும் அறுதல் சொல்லிக் தெற்றிவிட்டு, நரேஸ் தலைமறைவாகி விட்டான்.

இந்தியாவை எதிர்த்துப் புலிகள் நிகழ்த்திய அந்த ஆச்சரியகரமான வரலாற்றுப் போரில் - அதுள் பிறகு அவனது பணி அடர்ந்த காடுகளுக்குள் தொடர்ந்தது. "சூரிய ஓளி உட்புகாத வளங்களில் புலிகளைத் தேடுகிறோம்" என இந்தியர்கள் வர்னித்த இடங்களிலெல்லாம், அவன் இந்தியர்களைத் தேடினான். எதிரிகளுக்காகக் காத்திருந்தான். அவர்களது அசைவுகளையெல்லாம் வேவு பார்த்தான். கேட்டுக் கேள்வியின்றிப் புகுந்தவர்களுக்குப் புலிகள் புதைகுழி தோண்டிய சண்டைகளில் அவனது துப்பாக்கி இலக்குத் தவறாமல் இயங்கியது.

லெம். கேணல் நரேஸ் - நாயகன்
தென்றலாக விசிய புயல்

வெய்தும்வரை நிறுத்திக்கொள்ளாத உழைப்பாளி அவன். பிடுகப் பருவத்திலேயே அறிவும், ஆற்றலும் அவனுக்குள் விதைபோட்டு வளர்த்த துவங்கியிருந்தன. அவனுக்குள் ஊர்ப் புரையோடியிருந்த இத்தகைய உயர்ந்த தன்மைகள்தான் - படிப்படியாகப் பரிணமித்து- பிற்காலத்தில், சண்டைக் களங்களின் அபிதிபாயாகச் செயற்பாடக்கூடிய தகமைக்கும் - நிர்வாகப் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றக்கூடிய தகுதிகளும் அவனை வளர்த்துச் சென்றன என்று சொல்லலாம்.

இந்திய ஆக்ரமிப்புப் பூதம் எங்கள் நிலமகன் லேனியல் கோரத் தாண்டவமாயடி ஆரம்ப நாட்களில் ஒன்று. அது, புதுக்குடியிருப்பில், சிற்றூர்ப் பொறுப்பாளனாக, நரேஸ் அப்போது அரசியல் வேலை செய்துகொண்டிருந்தான். அடிக்கடி மேலால் பறந்த இலக்கற்றுச் சுட்டுக்கொண்டு திரிந்த இந்திய வலுறு ஒன்று, அன்றும் வந்து சுட்டுக்கொண்டுபோனது. இலக்கு வைத்துச் சுட்டதோ, இலக்கின்றித்தான் சுட்டு விட்டுப் போனதோ தெரியவில்லை. ஆனால், அதன் ரவைச் சன்னங்கள், நரேசின் நாரியையும் உடைத்து, இடது காலையும் துளைத்துச் சென்றவிட்டன. அருகிலேதான் வீடு. யாரோ ஓடிச்சென்று சொல்லிவிடப் பெற்றிருந்த தாய் மனது ஓலமிட்டது. ஒட்டோடியதை அண்ணன், ஊறிப்போகாமல் நிலத்தில் தேக்கிநின்ற குருதியில் விழுந்து, விட்டி வெடித்துக் கதறிக்கொண்டிருக்க, வைத்தியசாலைக் கூட்டிலில் - தனது காயத்துக்குக் கட்டுப்பாடுவதை அமைதியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் மைத்தன்.

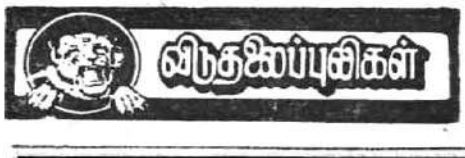
காயமற்றி வந்தவன் கண்ணிவெடிக்கு இலக்குத் தேடினான். வைக்கக்கூடிய இடத்தையும் தேடினான். வசதியான இடம் அவனது சொந்த வீட்டிற்கு அருகில்தான் இருந்தது.

குழுமுழுமணியில் ஒரு சண்டை இதே இடத்தில் வைத்து எங்கள் வீரர்கள் மீது இந்தியர்கள் பதுங்கியிருந்து தாக்கியதற்குப் பதிலடியாக அது நடாத்தப்பட்டது. அன்று, வீழ்ந்துபோன எங்கள் தோழன் ஒருவரின் தலையை இந்தியர்கள் அறுத்ததெடுத்துப் போய்விட்டார்கள். அவர்களையே பானியிலேயே அவர்களுக்குப் பதிலளிப்பேன்" என்று சொல்லிச் சென்ற நரேஸ், சொன்னதைச் செய்தான்.

போர் புரிவதன் நவீன வழிமுறைகள் பற்றி, பிரபாகரவின் படைகளிடம் பாடம் கற்றுக் கொண்டு, இந்திய வல்லாறுக்கத்தின் பட்டாளங்கள் வெளியேறிய பின் - மீண்டும் போரோசை அதிர, "இரண்டாவது ஈழ யுத்தம்" ஆரம்பித்தபோது, வன்வியின் சண்டைமுனைகளில் ஒரு முன்னணிச் சண்டைக்காரனாக நரேஸ் முழங்கத்துவங்கினான்.

இராணுவத்தினரைத் தாக்கி முகாம்களுக்கு முடக்கிய புலிகள், படிப்படியாக முகாம்களைத் தாக்கி அழிக்கத் துவங்கியபோது - போர் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது.

கொக்காவில் படை முகாமை நிர்மூலமாகியபோது, ரவைகள், நரேசின் இடதுகாலில் துளையிட்டன. மாங்குளம் முகாமைத் தகர்த்தழித்த சுடைசித் தாக்குதலின் போது, காயம், இடது கையில் பட்டது. முல்லைத்தீவு முகாம்குறுகைக்குள், முடக்கப்பட்டவர்களுக்கு முன்னு கொடுக்க, கடல்வழியாகத் தரையிறங்கி வந்தவர்களை எதிர்கொண்ட சண்டையில், இயந்திரத் துப்பாக்கியின் சன்னங்கள் இடுப்பை உடைத்துச் சென்றன.

இதழ்க்கு வாயது பத்து

